

Design Thinking Tour with SAP delavnica v sodelovanju s podjetjem Cimos d.d. in podjetjem SAP d.o.o.

V petek, 15.01.2015 je katedra za E-poslovanje Ekonomsko-poslovne fakultete v Mariboru v sodelovanju s podjetjem Cimos in slovensko podružnico podjetja SAP organizirala kreativno in poučno delavnico za študente usmeritev Elektronsko poslovanje (dodiplomski študij) in Management informatike in e-poslovanja (podiplomski študij), ki smo se želeli preizkusiti v Design Thinking metodi. Prijavilo se nas je 25 študentov.

Metoda Design Thinking se uporablja z namenom, da iz podanih problemov poskušamo najti rešitve. Temelji na ustvarjanju inovativnih izdelkov in storitev s poglobljenim razumevanjem težav in potreb uporabnikov. Najprej moramo sestaviti interdisciplinarno ekipo, ki vključuje strokovnjake, kateri predstavijo svoje strokovno znanje iz različnih zornih kotov, npr. inženirji, tehnologi, strokovnjaki v marketingu ipd. Nadaljevanje poteka v petih korakih, in sicer:

1. Empatija: ključno je, da se ekipa postavi v čevlje uporabnikovega problema;
2. Definiranje resničnega problema: na tej stopnji ekipa na podlagi zbranih podatkov empatije iz različnih skupin problemov opredeli ključni problem;
3. Generiranje idej: skupina se osredotoči na to, da opredeli čim več možnih rešitev, iz katerih je potrebno izbrati najboljšo rešitev;
4. Izdelava prototipa: najpomembnejša je vizualna podoba ideje ter predstavitev te ideje drugim udeležencem podjetja. S tem lahko hitro ugotovimo, če se naše ideje zelo ločujejo od realnih potreb;
5. Testiranje: zadnja stopnja, kjer se izbrana rešitev testira v okolju. Pomembno je, da se najprej opredelijo parametri, na podlagi katerih bomo videli odstopanja zastavljenih ciljev od dejanskih rezultatov. Ta faza zahteva sodelovanje številnih strank in podporo različnih področij oziroma procesov.

Že pred samim začetkom delavnice smo dobili precej precizno narejen in natrpan urnik. Pred vhodom v tovarno v Mariboru so nas pričakali Uroš Zabukovšek, Matej Štumberger ter Samanta Ribič, ki so nas v imenu podjetja toplo sprejeli, prav tako pa smo pred vhodom dobili varnostno opremo (halje in očala) brez katerih se nismo smeli premikati po tovarni.

Pred ogledom nas je pozdravil še regijski direktor podjetja Cimos mag. Goran Dimc, ki nam predstavil poslovanje podjetja Cimos d.d. Pojasnil nam je tudi, da ima podjetje Cimos d.d. dva obrata v Mariboru in sicer livarno in mehansko obdelavo. Sledilo je kratko predavanje o varnosti pri delu s strani Tineta Panjtarja, ki nam je pojasnil kako se moramo obnašati v proizvodnji, da bo ogled potekal čimbolj gladko in brez problemov.

Razdelili smo se v dve skupini. Prva skupina si je najprej ogledala obrat livarne, druga pa obrat mehanske obdelave, nato pa smo se menjali. Ogled je bil temeljit in izjemno zanimiv, ob tem pa bi se

radi zahvalili našima vodnikoma, ki nam nista le predstavila potek proizvodnega procesa, ampak sta tudi z veseljem odgovorila na vsako naše vprašanje.

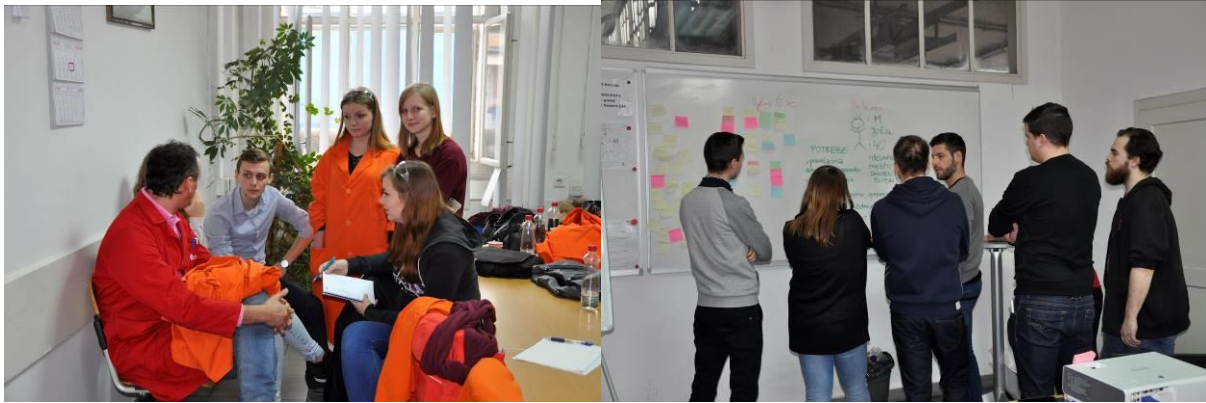
Po končanih ogledih smo se vrnil v sejno sobo, kjer smo se razdelili v 4 skupine. Nato pa smo se seznanili z Design Thinking metodologijo, naredili kratko vajo Group building-a, izvedeli pa smo tudi problema/izziva, na katere bomo skušali najti rešitev. Design Thinking delavnico je vodil g. Jaka Črnivec s podjetja SAP Slovenija, pomagal pa mu je tudi Matej Štumberger, naš študent podiplomske usmeritve Management informatike in e-poslovanja, ki se je udeležil že več tovrstnih delavnic in je zaposlen v podjetju Cimos d.d.

Določili so nam dva izziva:

- Kako povečati učinkovitost transporta izdelkov (interna logistika) med dvema enotama/delovnimima mestoma?
- Kako informatizirati delovno mesto v proizvodnji?

Prva aktivnost skupin je bila, da smo si problem napisali na tablo, ter si pomensko pojasnili, kaj vse bi lahko ta problem zajemal. Kmalu za tem so se nam pridružili zaposleni (vodje oddelkov za logistiko in proizvodnjo), ki so nam še dodatno bili na voljo za kakršna koli druga možna vprašanja. Njihovi odgovori so nam kasneje prišli zelo prav, saj smo lahko preučili položaj in okoliščine našega problema. Ko se je debata z zaposlenimi dobro začela in so naši možgani že iskali možne rešitve je prišel čas za kratko kosilo v restavraciji TAM. Po kosilu smo se skupine ločile v različne učilnice. Najprej smo si pomagali s post-it listki in na vsakega napisali en problem v zvezi z našim izzivom. Nato smo te probleme smiselno kategorizirali, sledilo pa je iskanje kakršnih koli možnih rešitev za te probleme. V tem koraku je prišla na vrsto naša domišljija, da smo nabrali karseda mnogo »out of the box« predlogov. Naša naslednja naloga je bila, da si izmislimo osebo, od imena, priimka, teže, izobrazbe, hobijev, avtomobilov ipd., ki je zaposlena v Cimos-u. Nato pa smo se lotil zadnjega, najpomembnejšega koraka in sicer oblikovanje prototipa rešitve.

Med delom nas je obiskal mag. Goran Dimc, ki smo mu predstavili idejno rešitev problema in nas je spodbudil za nadaljnje delo. Ob koncu delavnice smo se zopet zbrali v sejni sobi, kjer smo imeli zaključno predstavitev pred vodilnimi delavci iz Cimosovih obratov v Mariboru. Po vsaki predstavitvi so zaposleni – vodje oddelkov – podali kratko mnenje o prototipu vsake izmed rešitev.

Betka:

Sama sem se v svoji skupini soočila s problemom »Kako povečati učinkovitost transporta (interne logistike) med dvema proizvodnima mestoma ali proizvodnima enotama?«. Najprej smo raziskali vse možne probleme. Te smo smiselno kategorizirali v štiri skupine in sicer:

- *problemi v zvezi s stroški in prevoznimi sredstvi (tu smo izpostavili problem najema prevoznih sredstev in stroškov, ki s tem nastajajo, ter problem z vsakodnevnim nalaganjem ter zmožnostmi kamiona, na katerega lahko maksimalno naložimo 25 ton materiala),*
- *problemi z razdaljo (po posvetu z zaposlenimi so nam povedali, da je pot po cesti enkrat daljša kot pa je zračna razdalja, motili pa so nas tudi zunanji dejavniki, kot so na primer promet na cesti, vremenski pogoji ipd.),*
- *problemi v zvezi s pakiranjem (torej pakiranje materiala, nalaganje, razlaganje in skladiščenje) ter*
- *problemi v zvezi s komunikacijo (predvsem smo izpostavili problem dopolnjevanja zalog, ter spremljanje praznjenja zabojev z materiali).*

Po analizi vseh problemov smo nanizali vse možne rešitve, ne glede na to ali so bile povsem izvedljive ali ne. Naš cilj je bil, da razmišljamo čim bolj široko, saj smo preko kakšne smešne ideje dobili tudi kakšno koristno. V predzadnjem koraku smo ustvarjali profil možnega uslužbenca podjetja Cimos, določili smo kakšno bi bilo njegovo mesto v podjetju. Naša skupina si je zamislila Marka, 26 letnega programerja, ki je po zaključku na FERi-ju delal pripravništvo na Googlu, sedaj pa se je želel zaposliti v Cimosu.

Za zadnji korak smo si vzeli nov list papirja, se zbrali in začeli z oblikovanjem prototipa. Odločili smo se da bi problem rešili z tirom, ki bi povezoval oba skladišča, na delu tira, kjer bi prečkali cesto pa bi naredili podzemni tunel. Vagoni bi bili na električno energijo, kar bi sicer povečalo stroške elektrike, a bi se ostali stroški zmanjšali – zmanjšali bi količino velikih viličarjev (obdržali bi samo enega, za nujne primere), tudi ne bi več imeli najetega kamiona. Vsakemu zaboju bi dali črtno kodo, ob progi pa senzorje, da bi lahko natančno sledili vsem zabojem, od nalaganja do praznjenja. Na začetku proizvodnje linije bi namestili senzorje, ki bi zaboje tehtali. Tako bi lahko nadzorovali potek proizvodnje, prav tako pa bi lahko bilo dopolnjevanje zaloge »just in time«, saj bi naš Marko sprogramiral program, ki bi javil ko bi v zaboju bilo le še 25% materiala v zaboju. Ta sistem pa bi nam tudi omogočil preverjanje napak – določili bi nek običajni čas obdelave, če pa bi pri tem prišlo do odmikanj, bi sistem javil napako.

Ali je naša rešitev bila najboljša glede na problem, verjetno ne bomo nikoli vedeli. Zaposleni so nas precej pohvalili, nam pa je bilo dovolj to, da smo vedeli da smo dali vse od sebe.

Po dolgem, napornem in hkrati izjemno poučnem in zanimivem dnevu, smo edelavnico zaključili s skupinsko sliko, nato pa se odpravili vsak po svoje.

Betka, Špela, Sandra in Rebeka
študentke 3. letnika E-poslovanja